

RODNI GRAD

Metalne žaluzine koje se uveče spuštaju
na izloge u uličicama starog grada
čine mi se nekako poznatim;

Prepoznajem rešetke, teške katance,
četvrtaste brave i pervaze od kovanog
gvožđa na starinskim vratima.

Šireći se iz pekara, miris svježeg hljeba
dolazi mi u susret. Ima nečeg teškog
u atmosferi ovog starog grada.

Kao da se jedva može razabrati
gdje prestaju dobra znamenja
i počinje mora.

Pločnici su mokri od kiše.
Pod svjetlošću fenjera tragam
za onim starinskim noćnim okupljalištima

u kojima se i danas, kao prije šezdeset godina,
mogu vidjeti starci s fesovima na glavama
koji uz saz, def i šargiju navijaju golim

vratovima lijevo-desno, naprijed-nazad
obasjani crvenkastom izmaglicom
lažnog kilibara nad njihovim glavama.

TABLA

Tabla iznad kafane
Mostar
koja reklamira cigarete marke
„Morava“
sa slikom bradata mornara
u kolutu dima
škripi na jutarnjem
povjetarcu

Jekom oponaša kapiju
u Cernici
na kojoj se još ljulja
onaj dječak
u meni

Prošlost kuca
poput drugog
srca
a ulazna vrata
i ta tabla
škripe
do dana
današnjega

* * *

Toplo prijepodne;
deseti dan boravka u Ravnom.
Sjedim na obali jezera,
zavaljen u drvenu naslonjaču.
Kroz sladunjav drijemež
pratim igru zrnaca prašine
u snopu sunčeve svjetlosti.
S čašom travarice i nogama
na obližnjem kamenu,
s cigaretom među prstima.

Godi mi odsječenost od svijeta.
Ona mi trese šaku.
Hej, daj mi drugu, kud si se zagledao!?
Podsijeca mi nokte ljubeći svaki „prstić“.

Ugodno je sjediti
s rukom u ženskom krilu,
ali ja vidim bolničarku
kako mi obrezuje nokte
i berberina koji brije leševe.

SAMOCENZURA

Ako kroz govna gaziti moraš
Ne vrijedi biti ponosan

Uludo protratit život – šteta je
Drugom biti na teretu – grijeh je

Zato nokte svoje izgrizene
Nikad ne diži na zakletvu

Nikad se ne prepiri
Nikad sumanuto ne grmi

Šuti – tvoja će pjesma
Biti med u saću

Tvoj će se bijes umiriti
Sukob zaboraviti

Tvoj želudac neće biti
Gnijezdo ježevih muka

I ako ne budeš sramota domovine
Bit ćeš zaboravljen kao i drugi

NEUM

Znati ko je u pravu
Nije najbitnije.

Starci naši slijepi,
češnjak u dovratak stavljaju
i mlijeko piju magareće.
Pepelom se posipaju
zbrajaju i oduzimaju.

Smirena voda ispire zlato
i drijemni sabira kvas.
Djeca su tamne pjege kamena
putokazi do tvrdih gradova.

* * *

Pravila pecanja nalažu
da se o udicu okači
mala kuglica olova.
Tako crvić ide do dna
simulirajući prirodan pad.
Tako se uči jezik riba.

Riječi onih što ribare
ljudske duše
plutaju na površini vode,
isparavaju.

MIROVNI SPORAZUM

Ležim nepokretan
usred sobe za mučenje

U onom njenom dijelu
gdje uskraćuju šutnju

Rebra osjećam na ivici stola
kada se nagnem naprijed

Dan je bio gotov
i prije nego što je počeo

Na kibli je nalijepljen papir

Naslov: POTPISAN MIROVNI SPORAZUM U DEJTONU
ukrasio sam do neprepoznatljivosti

Crnim hamajlijama
Bijelim hamajlijama
Crnim govnama
Bijelom spermom

U crnoj košulji
na bijele pruge

ZBIR

Zbir svih naših želja je život
Mali komad vatre za zimu
Sitno stablo smokve u kršu
Magare za kratko putovanje

PRAZNIČNA POSJETA

Praznična posjeta groblju
i onda mjeseci običnog života.

Tračamo, kupujemo, parimo se.

NA GROBLJU, DJEČACI

Navrh brda groblje
A ponad brda ništa

Penjemo se iz doline
Lahka koraka i tužna oka

U groblju smo
A kao da smo u nebu

Otvaramo dječije ručice
Kao da čitamo knjigu